

LOCALIZACIÓN

A aldea Alfacuca é un espazo recuperado polo concello de Mos ao pe do monte Salgueirón, ao que se accede dende a N-550 (km 150) collendo o desvío para San Antóño. Despois de pasado o Local Social de Louredo, na rotonda, unha pista á dereita con treitos de forte pendente, leva ao lugar. Para acceder ao comezo do paseo á beira do río Louro dende Alfacuca compre achegarse ao desvío para Quintal na N-550 (km 149,1). Pásase por baixo da vía do tren e 100 m despois de cruzar o Louro tómase un desvío á esquerda. Uns 250 m máis adiante atoparemos o comezo do sendeiro que leva a Mos pola beiriña do Louro e que combina treitos de pista peonil con carreiros naturais. O percorrido entre a Alfacuca e o comezo do sendeiro (2000 m de lonxitude, compre evitar a estrada nacional) transcorre por unha zona de prados e cultivos con casas dispersas.

● Punto principal ● Punto auxiliar - - - - Proposta de percorrido

PROPOSTA DE OBSERVACIÓN

Alfacuca é un bo lugar no que deterse a descansar, especialmente cando se vai acompañado de crianzas. Paseando de vagar polos socalcos plantados de carballos do recinto poden observar algunhas aves comúns, como o merlo, o fereiro real, o pimpín e o paporrubio. A proposta principal neste punto é a observación de aves polo sendeiro que vai pola beira dereita do río Louro en dirección a Mos, camiñando moi a modo e permanecendo atentos aos chíos e cantos.

HÁBITATS

Nas bisbarras con forte presión humana os ecosistemas fluviais son esenciais para a integridade ecolóxica do territorio pois é alí onde persisten os hábitats de bosque natural.

As ribeiras do Louro en Mos, presentan un bosque de ribeira formado por amieiros, grandes abeleiras, carballos, salgueiros e loureiros. A meirande parte da veiga desta paisaxe rural urbanizada está ocupada por terras agrícolas, nas que compre destacar os prados de sega naturais.

COMUNIDADES DE AVES + ESPECIES CARACTERÍSTICAS

Os arboredos da ribeira, cando están ben conservados, conforman un hábitat óptimo para as aves do bosque, entre elas un conxunto de paxaros forestais, como o ferreiriño azul, o ferreiro real, o subeliño, o gabeador, a estreliña riscada e o picafollas. O gaio ou pega marza e mais a rula móvense por estes arboredos. Nos prados da ribeira canta a carriza dos xuncos, mentres que na beiriña do río é doada de ver a lavandeira amarela.

ESPECIES SINGULARES

A garza real ten por costume durmir e descansar nas árbores altas da ribeira e aliméntase nos prados e lameiros da contorna.

ESPECIE CHINCHETA

Os bandiños de úbalos achéganse no inverno a comer na semente do amieiro.

Úbalo eurasiático
Carduelis spinus

Subeliño
Aegithalos caudatus

Subidor
Certhia brachydactyla

PUNTOS AUXILIARES

Tomando Alfauca como base, ademais de visitar o río Louro, pode resultar gratificante realizar unha visita á serra do Galleiro. Con máis de 750 m de altitude esta mole granítica na que se xuntan os concellos de Mos, Pazos de Borbén, O Porriño e Pontearreas, domina a paisaxe do val do Louro, o fondo da ría de Vigo, e o val do río Tea.

• Monte Galleiro

42° 14' 06" N / 8° 34' 07" O

A zona máis interesante, con paisaxe de mato atlántico, sitúase por riba dos 500 m de altitude.